

nedgangen. Men det forekommer mig dog, at det er ganske urimeligt at sige, at det er Centralkontorets Fortjeneste, at de sætter Prisen ned. Tværtimod. Hvis der ikke havde været andet end Centralkontoret, og hvis det, som det ganske sikkert er det ærede Medlems Ideal, havde været et monopoliseret Indkøb, er det sandsynligt, at vi havde maattet betale den Pris, hvortil Centralkontoret havde indkøbt, nemlig 38 Kr. pr. 100 kg plus Omkostninger her i Landet.

Med Hensyn til Afleveringen af Brødkorn skal jeg endnu kun bemærke, at det af Tallene pr. 31. Oktober, som findes her i Bilagene til Finansudvalgets Betænkning — lad mig her tilføje, at de Tal, jeg lige nu har modtaget angaaende Afleveringen indtil 30. November, bekræfter eller egentlig gentager Billedet —, vil være ganske umuligt nu at skønne over, hvorledes Forholdet i saa Henseende vil stille sig. Man kan, akkurat ligesom ved Kornlovens Forelæggelse, henholde sig til de officielle Beretninger, den officielle Høststatistik, men det vil være umuligt at opgive de nøjagtige Tal for Afleveringen, før den er afsluttet. Den Omstændighed, at der er aileveret mindre Rug nu end sidste Aar paa samme Tidspunkt, men betydeligt mere Hvede, berettiger ikke til at drage den Slutning, at Rughøsten vil give *saa* meget mindre. Derimod er det nok muligt, at der vil blive en Skuffelse for Rughøstens Vedkommende — det statistiske Departements Høstopgørelse i saa Henseende tyder derpaa. Men vi har netop ved Kornloven, det ønsker jeg at fremhæve, indført en Opbevaringspræmie med det bestemte Formaal for Øje, at vi skulde holde Rugen tilbage hos Landboerne; og netop ovre i Jylland, hvor Rugen særlig høstes, er det, at Afleveringen i Øjeblikket lader mest tilbage at ønske. Naar vi har præmieret en saadan Tilbageholden med Hensyn til Aflevering for at faa Rugen godt opbevaret og spare i Lageromkostninger, maa vi ikke blive forbavsede over, at dette Formaal virkelig ogsaa opfyldes. Det forekommer mig, at det er et Forhold, vi har Grund til at hilse med Tilfredshed.

Hauge: Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Sukkerordningen vilde give et Underskud. Dette er ikke helt rigtigt. Forholdet er det, at Sukkerproduktionen i Aar ligger betydelig lavere end i Fjor. Den var i Fjor 140 Mill. kg, men den vil i Aar neppe være synderlig over 124 Mill. kg. Følgen vil være, at

der ikke bliver noget af Betydning til Eksport, og for saa vidt er Beregningerne, som er opstillede, jo i nogen Maade glippede. Men det er ikke derfor rigtigt at sige, at Sukkerordningen, taget som Helhed, vil give Underskud. Sukkerordningen for indeværende Aar vil give Underskud, men selv om man gik til at nedsætte Priserne for den Sukkermængde, der leveredes til Industrien, omtrent ned til, hvad der i dette Øjeblik er Verdensmarkedets Priser, vilde Forholdet alligevel være dette, at Sukkerordningen, taget for hele den Periode, den har bestaaet, vilde balancere. Det er det faktiske Forhold, og jeg vil oplyse dette, for at man ikke skal have den urigtige Forestilling, at naar Sukkerordningen er forbi, formentlig i indeværende Aar, saa har den Ordning givet Statskassen et Underskud. Det har den ikke. Der vil endog, hvis man ikke forandrer Industriens Priser, være et Overskud paa adskillige Millioner, og der vil være god Grund til i alt Fald ikke at sætte Industripriserne meget ned, fordi Industrien gennem en lang Periode faktisk har betalt meget mindre for sit Sukker, end Verdensmarkedets Pris har været. Den højeste Pris, Industrien har betalt, er 1 Kr. 60 Øre pr. kg, medens Danmark til Tider kan kunnet eksportere Sukker og faaet Priser, der laa langt derover, helt op til 3 Kr. pr. kg.

Rode: Med Hensyn til Centralkontorets Virksomhed er der jo intet som helst Haab om, at der kan opnaas nogen Overensstemmelse mellem den højtærede Landbrugsminister og mig. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nyttens af Centralisation i en Tid som den, vi nu har gennemgaaet, vil naturligvis ogsaa den højtærede Landbrugsminister blive ved at fastholde sin Anskuelse. Ligegyldigt, hvilke Tab for Landet Mangelen af Centralisation har fremkaldt, ligegyldigt, om vi har betalt 10, 20, 30 eller 100 Millioner ud af Landet, som kunde være undladt, vil han blive ved at hævde, at det har været det ønskelige og rigtige. Efterhaanden som Virksomhederne baade af den ene og den anden Art føler disse Tab, er det dog muligt, at der ud til Deltagerne i disse Virksomheder vil brede sig en Forstaaelse af, at den højtærede Landbrugsministers teoretiske Teorier ikke har været lige heldbringende for alle Samfundsklasser.

Naar den højtærede Landbrugsminister til mine Bemærkninger om Centralkontorets Muligheder for at nedsætte Priserne